

UNITÁRIUS ÉLET

IV. ÉVFOLYAM, V. SZÁM.

1950 MÁJUS 15.

Szám: 168/1950. püsp. helynök.

KÖRLEVÉL.

Kedves Szolgatársaim! Új háború veszedelme van a levegőben és tartja félelemben a világot.

A mi szívünk békességért dobog. A mi életeszmenyünk a békesség Fejedelme, az Úr Jézus, ki így figyelmeztetett: „Boldogok a békességre igyekezők, mert ők Isten fiainak mondatnak.”

A jó keresztények ismertető jegye a békességre való igyekezet, abban a hitben, hogy az Úr Jézus evangéliumában a világon minden ellentét, amely az emberek között háború okozhat, igazságos és békés megoldást talál.

Jó keresztényekhez illő módon híveinkkel együtt imádkozunk minden nap a békéért s vegyünk részt abból a munkából, mely az új háború veszedelmét akarja az emberiség feje fölül elhárítani.

Budapest, 1940 április 29.

Atyafiságos szeretettel:

DR. CSIKI GÁBOR

püspöki helynök.

Pünkösöd.

Pünkösöd a Szentlélek kitöltetésének ünnepe. Ezen a napon vette a világ „az igazságnak ama Lelkét”, melyért az Úr Jézus imádkozott, melyet halála előtt tanítványainak, mikor tőlük elbúcsúzott, vigasztalóul megígért.

A szentírás szerint „mintegy sebesen zúgó szélnek zendülése” jött „és eltelté az egész házat, ahol ülnek vala” a Mester elvesztése felett szomorkodó, bátoratlan, csüggeteg lelkű tanítványok. „Megtelenek mindnyájan Szentlélekkel.” A megfélemlített tanítványokból elszánt, bátor, lánglelkű apostolok lettek. Kiléptek a jeruzsálemi felház szűk négy fala közül, az utcákra és a tereken s még a háztetőkről is „kezdének szólni más nyelveken, amint a Lélek adta nekik szólniok.”

Beteljesedett Ézsaiás próféta jóvendőlése. Jeruzsálem fiai és leányai látásokat láttak, álmokat álmodtak. A látásokból, az álmokból megszületett a keresztény Anyaszentegyház, „az igazságnak ama Lelke” hívta életre.

Azóta is „Áll az Isten szentegyháza ősi hitben boldogan, rajt az idő változása nyomtalanul átsuhan.” Örökkévalónak vélt trónok omlottak össze, világbirodalmak semmisültek meg. Összeomlott egy egész világ, de a keresztény Anyaszentegyház áll rendületlenül. „Az igazságnak ama Lelke” tartja életben mindaddig, míg megszívleli az Úr Jézus figyelmeztető szavát: „Boldogok a békességre igyekezők, mert ők Isten fiainak mondatnak.”

Mint a Keresztény anyaszentegyház szerves része, 400 esztendő óta áll az Unitárius Anyaszentegyház is. 400 esztendő történelme olyan, mint egy hősköltemény, mint egy diadalmas eposz. Legjobb fiainak és leányainak lelkét mindig: „Az igazságnak ama Lelke” hevítette az élet elesettjeinek és megrövidítettjeinek felemeléséért: szociális igazságért, szabadságért és a világbéke szent ügyéért.

400 esztendő vetésünk áldott aratása érik. Az új idők eseményei bizonyítják, hogy mennyire igazunk volt, amikor azt mondtuk, hogy az élet megrövidítettjeit

ÁHITAT.

Mindenható Isten, szeretetnek Atyja! Téged keresünk, mert lelkünk megtisztulni óhajt. Téged keresünk, az örökkévaló erőt, ki e világot lelkeddel áthatod. Halálával borulunk le színed előtt most, hogy az első pünkösdi gyönyörű emlékezete felújult lelkünkben.

Földi lények vagyunk, de lelked országába vágyunk, oda, ahol szent és igaz minden s önzetlen a szeretet. Hallottuk a nagy mester szavait, láttuk megtört testét s mégis sokszor gyöngék voltunk, mikor erőseknek kellett volna lennünk, sokszor az élet csalfa szivárványa elcsábított minket a Te országod építésétől.

Kérünk hát, Atyánk, áldj meg minket, s küld el nekünk is, mint régen a tanítványoknak, a te szentlelkedet, hogy annak világánál lássuk meg evangéliumod igazságát s lehessünk méltó tagjai annak az egyháznak, amelyet lelked ihletéséből alapítottak hajdan a Te küldötteid. Kérünk, juttass nekünk is egy parányit lelked sugarából, hogy ezáltal új életre ébredve, soha se feledjük, hogy aki ennek az egyháznak méltó tagja akar lenni, alázatosságra, egyszerűsége, türesemre és szenvedésre készen kell lennie.

Add, hogy pusztító viharodból, vagy áldó mosolyodból olvashassuk ki a boldog felfedezést: Te most is gyermekeidnek tartasz minket és szentlelked mindig simogat. Áldott legyen az óra, melyben meglátogatsz. Ámen.

„A ti béketűrőstök által nyeritek meg lelketeket.”

Lukács XXI. 19.

A kereszténység szent legendájában a halál szörnyű tragédiája után ötven nap és ötven éjjel bolyonganak azok, akik legközelebb voltak ahhoz a legfényesebben sugárzó lélekcsoadához, amely onnan emelkedett föl, a lélek mélységéből, ahol a legtokéletesebb isteni fény visszaverődik és megeleveníti a romokat és mozgásba hozza az életteleneknek hitt elemeket.

Bámulva gondolunk vissza arra a pünkösdi jeletetre, melyet a kereszténység életében elsőnek mondanak s amelyről az írárok azt állítják, hogy minden nyelvet megindított, hogy háromszéret megkeresztelkedésre bátorított, de tudjuk, hogy ez csak egy tünet, abban a beláthatatlan nagy lélekbirodalomban, amelyet Isten lelke táplál fényével és melegével.

Lenni kell halálnak és összeomlásnak, pusztulásnak és nagy csalódásnak, mert csak azután következik be az igazi újrászületés, a tökéletesség felé való elindulás.

Tudom, Testvéreim, hogy ti az életre, a mindenre, a kenyérre, a rossz emberekre és a pusztító viharokra gondoltok. Tudom, hogy a testtől, a mindennaptól nem szakíthatjuk el magunkat úgy, mintha ezek nem is volnának, de valljuk, hogy nekünk is megadott feljutni a Nébőhegyére, oda, ahol a látók szoktak

a túlvilági élet üdvösségének ígéretével kifizetni nem lehet. Ide igazságos társadalmi és gazdasági rendet teremő cselekedetek kellenek.

A keresztény világ békességre igyekező népeinek keblét az „Igazság ama Lelke” hevíti és ma egy igazi pünkösödért, lelki keresetségért, lelki újrászületésért imádkoznak.

Dr. Csiki Gábor.

„A VÁSÁRHELYI BÚCSÚ”

lakozni. Nekem minden ilyen dilemma alkalmával eszembe jut Jézus figyelmeztetése: ne gondolatok a holnapi napra, minden nap gondot visel önmagáról, gondolatok inkább a ti lelketekre, avagy nem sokkal drágább a lélek, hogynem a test.

A lélek. Vajjon mi is az a lélek? Hol van az? Kereszünk és nem találjuk meg, amíg eszünkbe nem jut Jézus intése: a ti béketűrőstök által nyeritek meg lelketeket. Én ezt úgy értelmezem, Testvéreim, hogy csak a léleknek adatott meg az, hogy tűrni és szenvedni megtanítson. Akinek erős lelke van, azzal megtörténik, hogyha ma, közönséges halandó módjára, megtagadta az igazságot, majd talán ötven nap múlva, mint Péter, vagy harminc esztendő múlva, mint Jézus, megtalálja saját lelkét és az őt minden igazságra elvezérli.

Mert kétféle igazság van: isteni és tökéletes, emberi és tökéletlen. Az ember mindig a maga mértékével mér, emberileg s ez okoz annyi fájdalmat, szenvedést, romlást és háborút. Az erős erővel, a hamis hamissággal, a csalfa csalással, a becsületes becsülettel és a lélek szerint élő és gondolkozó lelkiismerettel. S mi következik ebből, az, hogy a lelkiismeretes hátrányt, sérelmet szenved, mert ő a létért való küzdelmet az egyenlőség, a tisztesség és a szeretet törvényei szerint akarja folytatni és diadalra juttatni. Az, hogy egyik része az emberiségnek mindig szenvedni, béketűrőben évelődni látszik, míg a többi boldogan, gond nélkül élvezi az élet gyönyöreit. Téved az, aki így ítéli meg az életet és a boldogságot. A lélekszerinti ember azt tartja, hogy jobb nekem egy nap Istennel, hogysen ezer nélküle, mert amikor én lélekben fölemelkedhetek ahhoz a tökéletes fényességhez, amelyből ezer sugár árad szét a lelkemre és a lelkekre, én boldog vagyok, éppen mint mikor az a tökéletes lélek az ő sugarát egy kis csecsemő szép tiszta szeméből felém ragyogtatja. Ő még mit sem tud róla, s kedvesen mosolyog, de az én lelkem megérzi annak a szent léleknek a csókját, amely a kisgyermek szemébe rejtette el a maga nagy bölcsességét. Könnyű volna egy cinikus kritikusként azt mondani, hogy én csalódásban ringatom magamat, mert hisz az a kisgyermek semmi más egy parányi értéktelen hústömegnél. Ám, legyen neki az ő tudása szerint, de én lelkemmel ott látok abban a kis testben egy fénylő gyémántszeretet és vallom, hogy csak a tiszta lelkek fogják megváltani ezt a rombadólt világot s hirdetem Jézussal, amíg nem lesznek olyanok, mint e kisgyermek, nem mentek be a menyneknek országába.

Pedig nekünk oda kell eljutni itt és most, mert nekünk ez a föld van osztályrészül adva. Ez a mi paradicsomunk s ha úgy akarjuk, poklunk is, ha csak göröngyei között keresgéljük a gyémántszereteket, amelyek lelkünkbe adóztak.

Nehéz s talán lehetetlen is eljutni a kitűzött célhoz? Nem, ha békességes türelemmel látjuk el magunkat. Nem, ha nyitott szemmel megyünk a magunk útján. Nem, ha mindenki a maga útját járja és a reábizottakban igaz hűséggel sáfárad és mindig előre és mindig följebb, oda, ahol a lelkek megszentelődnek és megtisztulnak az emberszeretet s az istenkeresés szent hevületében. Ez a titka hát, testvéreim, a pünkösdi nagy eseménynek. Az, ami az emberben nagyot, szépet, állandót és halhatatlant művel, az isteni lélek, mely az égből adatik s amely az emberekben saját belátásuk szerint növekedik. Ezért, ha imára nyílik ajkunk előtte, a lelkek-lelke előtt s fülünkbe csendülnek Jézus szavai: ne aggódjatok a ti életetekben, mit egyetek vagy mit igyatok... hanem inkább világossítsátok föl azokat, akik a hit dolgait nem ismerik, a vallás igazságait nem látják meg, s emiatt gúnyt űznek abból, ami szent és eltávoznak attól, ami életet és üdvöt ad minden embernek. Tanítsátok meg hinni azokat, akik száműzték magukat abból az országból, amelyben a parányi mustármag nagy élő fává lesz, amelyben a hit erejével a viharzó tengert is le lehet csillapítani s a Jézus nevében a halottakat életre, a hitben való tiszta, munkás és áldó életre lehet fölébreszteni.

Higgyetek hát, testvéreim és bizzatok, mert a ti béketűrőstök által nyeritek meg lelkeiteket. Amen.

Szolga Ferenc.

„Unitárius búcsú” néven ismerik Erdélyben azokat az évenként megismétlődő találkozásait Homoróvidéki atyánkfiaiának, amelyek Homoród-fürdőn szoktak lezajlani. A környékbeli falvak unitárius népe a találkozás napján szekereken, gyalog vagy egyéb alkalmatosságon vonul ilyenkor a találkozóra. Olyan ez, mint valami „búcsú-járás” Csíksban. Ilyen „unitárius búcsú” tanúi lehettek azok, akik április hó 16-án a hódmezővásárhelyi egyházközségünk templomában gyűltek össze abból az alkalomból, hogy résztvegyenek az anyaegyházközség által rendezett gyülekezeti napon. A gyülekezeti nap jelentőségét emelte az az esemény, hogy ezen a napon tartotta főtisztelendő Dr. Csíki Gábor püspöki-helynök úr szokásos évi vizitációját, Pethő István főjegyző atyánkfia kíséretében. A püspöki helynök úr és főjegyző atyánkfia már április 14-én délelőtt Vásárhelyre érkeztek és még aznap megéjtették az anyaegyházközségben a hivatalvizsgálatot. Másnap, szombaton délelőtt R. Filep Imre lelkész kíséretében orosházi leányegyházközségünket látogatták meg, melyben már évek óta nem volt hivatalos vizitáció. Ez a látogatás tehát orosházi egyházi életünkre nézve igen nagyjelentőségű volt. A vizsgálószeretet tagjait megérkezésük után özv. Dr. Péter Aladárné kedves lelki hitrokonunk látta vendégül ebéden, híven őrizve boldogemlékezetű férje unitárius vendégszeretetének hagyományait. Az orosházi leányegyházközség hosszú éveken át volt gondnokának házában megtartott meghitt hangulatú ebéden jelen volt Orosháza reformátusainak testvéri érzelmű kiváló lelképásztora, Horváth Kálmán is. Délután 3 órakor az evangélikus imaházban ünnepélyes Istentisztelet tartatott, melyen a szolgálatot Pethő István főjegyző végezte, az alkalomhoz illő nagyhatású egyházi beszédet mondván. Istentisztelet után közgyűlés volt, melynek megnyitása után a lelkész üdvözölte a Vizsgálószeretet tagjait, beszédében felvázolva orosházi egyházi életünk sajátos problémáit és jelentve nagy örömmel, hogy az unitárius gondolatért való aggodalmaskodásnak és szomorú helyzetképnek nehéz ideje után: ime, Orosházán is ismét együtt van a nyáj. Az orosházi viszonylatban nagy számban egybegyűlt hívekhez ezután a Főtisztelendő Úr intézett beszédet, mely még sokáig fog emlékeztében élni mindazoknak, akik ott együtt voltak. De alkalmul szolgált ez a közgyűlés arra is, hogy érdemeihez méltóan fejezze ki elismerését a leányegyházközség érdemes kántorának, K. Kiss Dániel ny. tanító Atyánkfiaiának, aki mint állandó vezetője e kis gyülekezetnek, több mint 20 éve áll hűséggel ezen az unitárius örökhelyen. Közgyűlés után a Püspöki helynök Úr és kísérete tisztelgő látogatást tett Dr. Fürst Ervin orosházi evangélikus igazgató lelkésznel, hogy rajta keresztül köszönje meg az orosházi evangélikus testvéregyháznak azt a nemes gesztusát, amellyel otthont adtak számunkra is szép imaházukban. Kiss Dániel kántor Afia szeretetteljes házában együtt vacsoráztunk több kedves hívünkkel, a Vizsgálószeretet tagjai lelkész kíséretében visszautaztak Vásárhelyre. Mint fennebb már említettük, 16-án, vasárnap a kora reggeli órákban megindult a „búcsújárás”. Egymást követően érkeztek csoportosan az orosházi, szentesi és szegedi híveink, akiket a vásárhelyi gondos asszonytestvéreink pompás reggelivel vártak. 9 órakor vette kezdetét az ünnepélyes istentisztelet, melyen imát R. Filep Imre lelkész mondott, a szószéki szolgálatot a Püspöki helynök Úr végezte, Pethő István főjegyző pedig a terített Űrasztalánál ágendázott. A templomot lélekemelően szép tömegben megtöltő hívek boldog áhitattal hallgatták az unitárius evangéliumot és sokaknak arcán tükröződött vissza a benső megindultságnak és örömnak érzete, hogy az egy isten tiszteletére épült templomban unitárius hitközösségünknek kulcsolhatja imára kezeit. Az istentiszteletet követő közgyűlésen a vizsgálószeretet Dr. Ormos Pál kórházigazgató, egyházközségi gondnok, Atyánkfia üdvözölte, melyre a Püspöki helynök Úr válaszolt meleg szavakkal. A lelkes han-

gulatban lefolyt közgyűlés után a hívek az egyházi vezetőkkel az élen, a paróchia udvarára vonultak és megtekintették, hogy miként készül a vásárhelyi „hí-rös paprikás”, mely három hatalmas bográcsban készült nyílt tűzön, illatával dicsérve a paprikás főző mesterek tudományát. A gyülekezeti teremben szépen terített asztaloknál több mint 160 résztvevő ebé-delt és élvezte a férfiak főztjét és az asszonyok sültötte sok finom édességet. A „fenforgó” asszonyok és lá-nyok buzgalma és ügyessége külön dicséretet érdemel. A szeretetvendégség jegyében lezajló ebéden bor nem volt, de a lélek és testvéri szeretet örömitálával telt szívek így is csordultig teltek és így nehéz volna hí-ven visszaadni ennek a vendégségnek kedves hangul-atát. Az alföldiek és a székelyek kölcsönösen egy-egy szép dallal köszöntötték egymást:

„Szél hajtja a malmot,
Víz viszi a malmot,
Szeretet teremti
Az atyafiságot”.

énekelték az alföldiek. Mire a székelyek a híres 48-as nótával feleltek:

„Te magyar vagy, én meg székely,
De egünkre egy nap kél fel.
Egy nap kél fel az egünkre,
mért lennék hát különb, mint te.”

Filep Imre lelkész vidám alföldi és székely históriák-kal jellemezte a két táj népének lelkiségét, majd meg-émlekezett a gyülekezeti nap jelentőségéről és az egyházközség volt kiváló pásztorairól, különösen ki-emelve a templomépítő Barabás István érdemeit és Biró Lajos lelkes munkáját. Méltatta az egyházközség-ben több mint 40 éve szolgáló kántorának, Boros Áron-nak érdemeit, akit a hívek lelkes ünneplésben részesí-tettek. A nagy jótevő, Kovács József emlékének is ál-doztak és lelkesen köszöntötték a jelenlegi világi ve-zetőket és egyházi munkásokat. Felszólaltak még Pethő István főjegyző és Dr. Osváth Gábor atyánkfia is, akiknek szép és gondolatokban gazdag beszédeit lelkes tapssal köszönték meg a hívek. Az ebédet a Fő-tisztelendő Úr beszéde zárta be, melyben megelégedé-sét és örömét fejezte ki a látottak és tapasztaltak fe-llett. Kiemelte ismét, amit közgyűlési beszédében is dicséretesnek mondott, hogy a hívek lelki buzgósága és anyagi áldozatkészsége terén oly haladást tapasztalt, hogy ez biztató reménységekkel töltheti meg min-den egyházát szerető unitárius ember szívét. Külön örömeinek adott kifejezést afölött, hogy alkalma volt megtapasztalni a felekezeti testvéri szeretetnek és együttműködésnek kiválóan szép megnyilatkozá-sát Vásárhelyen. A szép és maradandó emlékü gyü-lekezeti nap rendezésében, munkájában és áldozatvál-lalásaiban ugyanis nemcsak unitárius híveink vettek részt, hanem szinte egymással versenyezve a testvéri szolgálatban, mindkét protestáns testvéregyházi hitro-konaink és római katolikus testvéreink is. Jó tud-nunk és látnunk, hogy a vásárhelyi templomunk nemcsak unitárius templom a szónak felekezeti értelmé-ben, hanem temploma, imádságháza minden szabad-elvű keresztény testvérünknek is, akik példás buzga-lommal veszik ki részüket a terhek hordozásából is.

Az örömteli hangulatban lefolyt szeretetvendégség után, délután 3 órakor az „unitárius sajtószolgálat” gondolata jegyében szépen sikerült templomi ünne-pély volt, melyet Filep Imre lelkész megnyitója és egy ifjú leány szavalata vezetett be. A Püspöki helynök Úr tartott előadást „Az unitarizmus lényege” címen. A szépszámu közönség rendkívül nagy figyelemmel hallgatta a mélyen szántó és sok új gondolattal gaz-dagon megvilágított tárgy előadást. Boros Áron kán-tor atyánkfia gyönyörű magánéneke után Pethő Ist-ván főjegyző beszélt frappánsan az „Unitárius Élet” problémáiról és hisszük, hogy szavai minden hallga-tónak a szívét és értelmét egyaránt megragadták, aminek látható bizonyítéka majd az lesz, ha az „Uni-tárius Élet” ügyét valóban szívügyévé is teszi min-

denki. Az anyagi áldozatvállalás terén is! A nagy-sikerű templomi ünnepélyt egyházi ének zárta be. Utána vidéki híveink elutaztak egy boldog és sokáig emlékeztető igazi unitárius napnak az élményével szí-vükben. A vásárhelyiek közül pedig többen még ösz-szegyültek a lelkészlakban és a hangos örömi ün-nepnap utáni esti csöndben tovább folytattak egy be-szélgetést, amely még pénteken indult Ormos Pál dr. gondnok házában, ahol meghitt, családi hangulatú vacsora után, gondnok Atyánkfia, mint nagy könyv-barát, egy papyrusokról mesélő könyvből 1000 éves emberi történeteket olvasott s levontunk ott ismét egy régi igazságot: az ember mindig ugyanaz a jó, vagy ugyanaz a gonosz. S vasárnap este a felvetett témát azzal zártuk, hogy ha Vásárhelyen „unitárius búcsú” volt, hát lett legyen ez búcsú valóban mind-attól, ami bennünk rossz, igyekeztünk a jóra, különb emberségre — így jelölve egykor ezt a fogalmat: unitáriusok!

— Diaconus. —

Levél Kocsordról.

Kedves Unitárius Élet!

Mikor egy hűvös áprilisi éjszakán e sorok írója — Simon András egyházi számvevő társaságában — a ko-csordi vasútállomásra megérkezett, két kemény, de me-leg baráti kézfogás fogadta. **Jakab Vince** gondnoké és **Jakab C. László** pénztárosé. A hűvös április elmúlt, de ez a meleg barátság és szeretet azóta csak fokozódott.

Nyílt arcu, őszinte szavú, jószívű unitáriusok a ko-csordiak. A szép templom, a torony érceshangú hang-jával, mellette a barátságos — igaz hogy még befeje-zetlen — papilak, élő bizonyágtétel áldozatkészségük mellett.

A kocsordi nép szeme messze ellát, szemlélődését nem akadályozzák a hegyek, gondolkozni is nagyobb távlatokban szokott. Az átmeneti pénzügyi nehézségek nem aggasztják. — „Majd a paplakot is befejezzük!” — mondják máris egyesek bizakodó hangon.

Mikor a keblitanácsi ülésen szobakerült az Unitari-us Élet tavalyi hátráléka, egymást túlszárnyalva ajánlották, hogy már másnap behozzák és a többi hí-veknek is szólnak. Be is hozták. Hadd jegyezzük fel ne-veiket: Ajtai Endre, Ajtai Mihály, Ajtai Zsigmond, Ba-kos Árpád, Bakos Á. Sándor, Bakos Zsigmond páskum á 12 Ft. Demény Sándor 15 Ft. Jakab Árpád, Jakab T. Bertalan, Jakab C. Béla, Jakab Á. Ferencné - 12 Ft. Bakos Gedeon 10 Ft. Jakab H. Józsefné, Jakab C. László, Jakab S. Pál, Jakab P. Sándor, Jakab Vince á 12 Ft. Katona Ferenc gépész 5 Ft. Kádár Károly, Kiss Zsigmond, Kiss Endre, Molnár Gusztáv, Szászi András, gátalja á 12 Ft. Varga Károly 22 Ft. Özv. Varga Sán-dorné, Visszás Mihály, Zséder György és Katona Fe-renc zsinór á 12 Ft. Azok nevét, kik e levél megírása után fizettek, következő levelemben közlöm.

Irnom kellene még vendéglátó házigazdám szíves-ségéről, valamint arról a megható szeretetről, ahogy a hívek élelmézéséről gondoskodtak, de félek, hogy le-velem túl hosszúvá nyúlnék. A 47 unitárius iskolás-gyermekről is legközelebb számolok be.

Végül egy kocsordi érdekesség, vagy ahogy Pesten mondják, kuriózum, (némi unitárius mellékízzel) itt az a szokás, hogy az utcai villanyvilágítást mikor holdvilá-gos az este — kikapcsolják. Mosolyogva magyarázzák, hogy úgyis fölösleges.

Legközelebb, ha lehet, még több jó hírről számolok be. Soraim szíves közlését köszönöm. Atyafiságos üdvöz-lettel: **Dr. Jakab Jenő.**

Az „Unitárius Élet” szerkesztősége ezúton mond kö-szönetet azoknak a kedves kocsordi híveknek is, akik előfizetési díjaikat az esperesi vizsgálószerk alkalmával egyenlítették ki.

A munka ünnepe

köszöntött reánk május elsején. Virágba borult fák, zöldelő vetések ünnepi köntösébe öltözött szántóföldek, zászlódíszű ékeskedő gyárak, lakóházak és daloló aiku emberek zengő éneke hirdette a teremő munka dicséretét.

Az emberi életközösség zavartalan működésének egyik legfontosabb jelentőségű feltétele és biztosítéka: a munkához való jog és a becsületesen végzett munka ellenértékének törvényerejű szabályozása. A fáraók birodalmát korbácsütések nyomán építő rab-szolgák korától az emberi méltóságában megerősödött, öntudatos dolgozó szabad életéig igen hosszú és sok szenvedéssel szegélyezett út vezetett. Túl az emberi haladás, fejlődés törvényszerű következményein, a társadalmi együttélés szükségességéből fakadó korszerű reformok mélyreható és áldásos jelentőségén — nézzük ezt a kérdést az evangélium szemszögéből is.

A munka az isteni teremő egyik eszköze, a Gondviselés alkotó megnyilatkozása. Amennyi lelket, hitet, öntudatot és szépséget építünk munkánkba, annival szebbé, boldogabbá tesszük nemcsak magunk, de embertársaink életét is és annál közelebb hozzuk magunkhoz már e földön Istennek országát. Ez a felismerés int tehát bennünket arra, hogy munkánk sohasem lehet öncél, csak eszköz, az Isten törvényei szerint épülő tökéletesebb világ kialakításához, éppen azért azt, mint minden cselekedetünket, az örökkévalóság gondolatának mércéje alá kell állítanunk. A becsületesen végzett munka életünk igazi értelme, szilárd alapja és emberi tökéletesedésünk biztató útjelzője.

Minél tökéletesebb a munkánk, annál többen tükröz lelkünk az isteni arc vonásaiból, melynek képére teremtetünk.

Aki így fogja fel az emberi munka jelentőségét, örvendő lélekkel zengheti a tavaszi fényben sugárzó májusi ég felé a teremő munka himnuszát.

HIREK

Kedves Olvasóinknak Istentől áldott pünkösdi ünnepeket kívánunk.

„A Védjük meg a Békét” Országos Tanácsa április 18-án a Zeneművészeti Főiskola nagytermében nagygyűlést tartott, amelyen az állam, a tömegszervezetek vezetői, az ipar, mezőgazdaság, a tudományos és művészeti élet, valamint az egyházak képviselői egyhangú lelkesedéssel foglaltak állást a világbéke megővésének gondolata mellett.

A békenagygyűlés felhívással fordult a magyar néphez, amelyben a meggyőződés és elszántság hevéből kiáltott, szavakkal hívja fel a magyar nép minden becsületesen gondolkodó fiát, hogy dolgozzon és harcoljon egységesen békénk megvédéséért. A békenagygyűlésen egyházunk képviselőiben Dr. Csiki Gábor püspöki helynök vett részt.

J. Martineau, a nagy unitárius gondolkodó és prédikátor halálának 50. évfordulója alkalmából a Teológiai Intézet emlékünnepeket rendezett. Gyallay Domokos megnyitója után Dr. Csiki Gábor püspöki helynök mélyen szántó előadásban ismertette Martineau életét és munkásságát. Szolga Ferenc lelkész Tennyson egyik szép költeményét sikerrel adta elő Józán Miklós fordításában. Martineau-Bach: „Hol van a Te Istened” egyházi éneket Nagy Sándor énekelte művészi átéléssel. Ferenc József teológiai igazgató zárószavaiban Martineau munkásságának magyar vonatkozásait ismertette.

Brassai Sámuelnek, egyházunk nagy fiának születése 150. évfordulójáról az Egyházköri Tanács két ünnepi előadás keretében emlékezik meg. Az első előadás június 8-án, a második az ősz folyamán lesz. A két est műsorán 2-2 előadás szerepel. Brassai életrajza és Brassai és az unitarizmus. Brassai és a zene és Brassai mint természettudós címmel. Az előadásokat művészi számok egészítik ki. Az előadások teljes műsorának ismertetésére visszatérünk.

Világiak teológiája előadássorozatában az Unitárius Misszióházban május 5-én délután 6 órakor Györfi István a Buddhizmusról (I.). R. Filep Imre: az Új-szövetségről tartott előadást.

Május 19-én délután 6 órakor Dr. Csiki Gábor „A reverzális”, délután 7 órakor Györfi István: Buddhizmus II. című előadások kerülnek sorra.

Június 2-án délután 6 órakor Györfi István Zoroaster vallása, d. u. 7 órakor Ferencz József: Dávid Ferenc a XX. századbeli unitárius irodalom tükrében.

Bach J. Sebestyén nagy szellemének hódolt a budapesti egyházközség gyűlékezte május hó 6-án. R. Filep Imre főmezevasarhelyi lelkésznek a „Mérték, arány és harmóniáról” tartott magasszárnyalású előadása után Terebessy György, Vándory Éva, Vándory Erich, Deáky Zsolt és Szentkereszt Ervin művészi számai adtak méltó keretet a bensőséges hangulatú estnek. A Bach életét és zenei működését élénk színekkel ecsetelő és méltató műsorösszeállítását Weress Ákos mondotta.

ISTENTISZTELETI SORREND:

Unitárius Misszió Ház: Május hó 21-én délelőtti 10 ó.: Bencze Márton és Huszti János konfirmáció. Máj. 28 és 29-én, pünkösdi ünnepén délelőtti 10 ó. úrv.: Dr. Csiki Gábor, június 4-én délelőtti 10 ó.: Bencze Márton, június 11-én délelőtti 10 ó.: Dr. Csiki Gábor, június 28-án délelőtti 10 ó.: Huszti János. Rákosszentmihály, ev. templom, május 28-án délelőtti 9 ó.: Bencze Márton. — Rákospalota, MÁV-telep, ref. templom, május 28-án délelőtti 11 ó.: Bencze Márton. — Felsőörs, ref. templom, május 28-án délután 3 ó.: Bencze Márton. — Újpesten, Szt István-téri ref. gyűl. terem, délelőtti 11-kor Huszti János. — Rákosszabab, ev. templom, május 28-án délután 4 ó.: Huszti János. — Mátyásföld, ref. templom, május 28-án délután 5 ó.: Dr. Csiki Gábor. — Rákoshegy, ref. imaház, délelőtti fél 12 ó.: Bencze Márton. Minden egyes helyen úrvacsoraszolgálat.

Konfirmáció lesz a Duna-Tisza-közi Unitárius Szórványegyházközség területén lakó unitárius ifjak részére május 21-én, vasárnap délelőtti 10 órakor kezdődő istentisztelet keretében az Unitárius Missziós Ház templomában (Budapest, IX., Högyes E.-u. 3.), melyre szeretettel hívjuk a Szórványegyházközség eddig megkonfirmált növendékeit, összes presbitereinket, minden egyes hívűnk s különösképp a most konfirmálandó ifjak szüleleit.

Budaörsön május 28-án, pünkösdi első napján délután 3 ó. úrv.: Szolga Ferenc. — Törökbálinton május 28-án délután 5 ó. úrv.: Szolga Ferenc. — X. ker, MÁV-telep, prot. imaház, június 4-én délután 4 ó.: Györfi István. — Győr, ref. templom, június 4-én délelőtti fél 12 ó. úrv.: Szolga Ferenc. — Hittanvizsgák: május 31-én, szerdán délután 4 ó.: a Koháry-u. templomban az ált. isk. I—IV. oszt. növendékei. Június 1-én, csütörtökön délután 4 ó.: az ált. isk. V—VIII. oszt. növendékei. június 2-án, pénteken délután 4 ó.: a középisk. I—III. oszt. növendékei. június 4-én délelőtti 10 órakor évzáró istentisztelet a Koháry-u. templomban: Barabás István.

HALOTTAINK:

Kovács Gábor ny. h. államtitkár életének 85-ik évében Budapesten elhunyt. Erdővidék szülötte, a székes unitárius hűség példaképe volt. Pihenése legyen csendes, a megsomorodott szívű özvegyet vigasztalja meg az Úr kegyelme.

Pásint Ödön ny. miniszterelnökségi osztályfőnök Budapesten váratlanul elhunyt. Hátrahagyott özvegyének és két árvájának mélyszégyenében résztvevő szívvel osztozunk.

UNITÁRIUS ÉLET

A lap tulajdonosa a Magyarországi Unitárius Egyházkör.

Felelős szerkesztő és kiadó: Dr. Csiki Gábor.

Evi előfizetési díja: 12 forint.

Budapest, IX., Högyes Endre-utca 3.

Nyomda: Máté-nyomda All. Váll.

F. v.: Mészáros J.

